

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 264

гр. Бургас , 19.05.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LVII СЪСТАВ в закрито заседание на деветнадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира Т. Донева

като разглежда докладваното от Красимира Т. Донева Частно наказателно дело № 20212120201939 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК. Образувано е по жалба на Г. Р. Х. – пострадал по Досъдебно производство № 63/2018 г. по описа на Окръжен следствен отдел в Окръжна прокуратура – Бургас /пор. № 3356/2014 г. и вх. № 1558/2014 г. по описа на Районна прокуратура – Бургас/, против Постановление на Районна прокуратура – Бургас с изх. № 1558/2014 от 15.01.2021 г., с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК е прекратено наказателното производство, образувано срещу виновното лице от „Ер Ен Компас“ ЕООД за престъпление по чл. 172а, ал. 1 от НК – поради недоказаност на обвинението. Жалбоподателят претендира отмяна на атакуваното постановление. Искането се аргументира с доводи за необоснованост и неправилност на прокурорския акт, като постановен при необективен доказателствен анализ, некоректно възприета фактическа обстановка, при противоречие между фактическата и правната обосновка за прекратяване на наказателното производство. Изразено е несъгласие с правната рамка на приложената прекратителна хипотеза. Изтъкнато е, че следва да се реализира наказателна отговорност на управителя на издателството за неправомерни публикации от края на 2010 г. и през 2011 г.

Съдът, след като се запозна с жалбата, атакуваното постановление на БРП и материалите по делото, приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежно легитимирано лице в установения от закона преклузивен срок, а разгледана по същество я преценя за частично основателна по следните съображения:

Съдът намира, че в досъдебното производство са извършени абсолютно всички необходими и възможни процесуално-следствени действия за разкриване на обективната истина, респективно направеният по реда на чл. 235 от НПК от разследващия орган анализ на данните по ДП и изводите за фактите са обосновани. Настоящият състав на БРС напълно споделя приетата в заключителното мнение на разследващия орган фактическа обстановка, тъй като същата се подкрепя от събраните на досъдебното производство доказателства. На основание правилно изяснена фактическа обстановка следователят от ОСлО е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които съдът преценя за аргументирани въз основа на събраните по ДП доказателства. Съдът изцяло се солидализира с проследената от разследващия орган хронология на процесуалните действия, с извършения анализ на данните по делото и изводите за фактите и правото, както следва:

Досъдебно производство № 63/2018 г. по описа на ОСлО в ОП – Бургас /с пор. № 3356/14 г. и вх. №1558/14г. по описа на Районна прокуратура – Бургас/ е образувано с Постановление на БРП от 22.10.2014 г. срещу виновното лице от „Ер Ен Компас“ ЕООД за това, че в периода от 08.06.2006 г. до 31.12.2010 г. използвал чужди обекти на авторско право – кръстословици, като ги възпроизвеждал и разпространявал чрез в. “Компас“ без необходимото по закон съгласие на носителя на съответното право – Г.Х. от гр. Велико Търново – престъпление по чл. 172а, ал. 1 от НК.

Първоначално разследването по делото е възложено на ст. разследващ полицай към ОД МВР – Бургас. Извършени са множество действия по разследването – разпити на свидетелите Г. С., Н. Д., В. А., Р. Д., М. К.. Изискана е информация от ТД на НАП и НОИ, както и справка от Агенция по вписванията. Изискани и приложени документи – подавани заявления за лични документи на В. П., както и смъртен акт на същата. В изпълнение на допълнителни указания от прокурора са разпитани като свидетели М. Д., В. С., Е. Д., Л. К., К. К. и А. Е. Назначена е техническа експертиза. Проведен допълнителен разпит на Г.Х.. Приложен е оригинал на договора за публикуване на авторски произведения, като е извършена графическа експертиза.

На 08.01.2018 г. делото е докладвано на наблюдаващия прокурор с писмено мнение за прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал.1, т.1 от НПК.

С Постановление от 08.02.2018 г. на БРП наказателното производство по делото е прекратено на осн. чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК.

Против Постановлението на БРП за прекратяване на наказателното производство № 3М-555/2014 г., пор. №3356/14 г. по описа на БРП е

постъпила жалба от Г.Х..

С Определение № 416/22.03.2018 г. по НЧД № 1172/2018 г. по описа на Районен съд – Бургас е отменено постановлението на БРП от 08.02.2018 г. по ДП № ЗМ-555/2014 г. по описа на ОД МВР – Бургас, пор. № 3356/14 г. по описа на РП – Бургас, като делото е върнато на Районна прокуратура – Бургас за произнасяне при съобразяване на изложеното в горесцитираното определение.

Относно назначената по досъдебното производство техническа експертиза е установено, че подобна експертиза не може да бъде изготвена /след разговори с експерта и началника на БНТЛ при ОД МВР – Бургас/ поради изключително високата ѝ трудоемкост. Също така е назначена авторско-правна и оценителна експертиза на вещо лице при Министерство на културата. Според експертното заключение кръстословиците биха попаднали в закриляните обекти на авторското право, когато са произведение, възникнало в резултат на творческа дейност на автора и в конкретния случай не са предоставени кръстословици в оригинал, които да доказват по безспорен начина, че те са в резултат на творческа дейност. Относно поставените на вещото лице задачи, свързани със сравняване на кръстословици от броеве на вестника, за които има договорни отношения между страните и броеве на вестника, за които тъжителят твърди, че кръстословиците му са публикувани неправомерно, в експертизата е посочено, че за да се отговори на поставените задачи, е необходимо да се извършат общо 599830 сравнения между публикувани кръстословици в различни броеве. Това сравнение според вещото лице е необосновано трудоемко и непосилно за изпълнение, както и ненадеждно, поради голямата вероятност от допускане на грешки при визуално сравняване на такъв брой издания. В Определение № 416/22.03.2018 г. по НЧД № 1172/2018 г. съдът обаче е счел, че това не е аргумент за прекратяване на ДП и по същото е следвало да бъде назначена такава експертиза, която да отговори дори и на част от въпросите, с възможност да се назначат повече от едно вещи лица, които да я извършат, при прецизиране на въпросите след изчистване на въпроса: кои кръстословици са с име и кои без име на автора за „свиване“ обхвата на експертизата.

С Постановление от 03.05.2018 г. на и.ф. Адм. ръководител-окръжен прокурор на Окръжна прокуратура – Бургас, по предложение на наблюдаващия прокурор разследването по ДП е възложено на следовател от ОСлО в ОП – Бургас. Дадени са писмени указания, по реда на чл. 196 от НПК и на 16.01.2019 г. по делото е назначена допълнителна авторско-правна и оценителна експертиза. Вещото лице е отговорило на допълнително поставени въпроси. Проведен е допълнителен разпит на свид. Х., който едва с този разпит е представил четири броя таблици за сравнение, с които вещото лице към онзи момент не се е запознавало. Във връзка с изготвяне на ☐ допълнително назначената авторско-правна и оценителна експертиза, вещото лице е следвало да вземе предвид мотивите на съда, дадени в

определение № 416/22.03.2018 г. по НЧД № 1172/2018 г. по описа на Районен съд –Бургас, да посети лично Регионалната библиотека „П. К. Яворов“ в гр. Бургас, както и да изготви таблици, при установяване на идентични кръстословици, като проследи период повече от четири години.

В изпълнение указанията на съда е проведен допълнителен разпит на свид. Х., който в показанията си сочи, че не е използвал програми от Интернет за съставяне на кръстословици. Съставял същите по традиционния начин, като изписвал думи в таблица, по хоризонтала и вертикала, така че буквите, които се засичат, да са общи. Това го правил на ръка, на тетрадка, или използвал клетките на EXEL /електронни таблици/ на домашния си компютър. Ползвал речници, енциклопедии и тъй като от доста години се занимавал с тази дейност, му било изключително лесно. Не представя в оригинал веществени доказателства /чернови от кръстословици/, от които да е видно как точно е съставял същите, като твърди, че никой автор не създавал произведенията си пред свидетели. Свид. Х. изпращал кръстословиците като графичен файл, а отговорите като текстов файл. Това е правил от личния си компютър по електронна поща на електронния адрес на вестник „КОМПАС“.

Вещото лице по назначената допълнителна авторско-правна и оценителна експертиза, заключава, че кръстословиците биха попаднали в закриляните обекти на авторското право, когато тяхното съставяне е в резултат на творческа дейност. Според чл. 3 от ЗАПСП – "Обект на авторското право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма." В този смисъл на първо място кръстословицата е резултат на творческа дейност. Съставянето ѝ изисква определени знания /наука/ и умения и талант /изкуство/. Макар че в чл. 3 от ЗАПСП, който изброява някои обекти на авторското право, кръстословиците не са изрично включени, това изброяване не е изчерпателно. Примерно са изброени най-често срещаните типове произведения на творческа дейност. Творческата дейност, обаче, е разнообразна, поради което е невъзможно изчерпателно изброяване. Изчерпателно обаче, са изброени произведенията, които не са обекти на авторско право. Тези обекти са изрично посочени в разпоредбата на чл. 4 от ЗАПСП и това са: нормативни актове, идеи и концепции, фолклорни творби, новини, факти, сведения и данни. Тъй като кръстословиците не могат да се отнесат към никоя от категориите в този изчерпателен списък, следва да се приеме, че те са обекти на авторско право. Това е така и защото при съставянето на кръстословици е налице творческа дейност. Творческата дейност се изразява в оригиналността при особения подбор и подреждане на различни думи, буквите на които да се засекат по хоризонтал и вертикал. Значенията на тези думи трябва да се опишат с кратки и ясни изречения, които да се изпишат по такъв начин, че да се съберат в предназначенията за това полета. Всяка кръстословица се характеризира със своята неповторимост. За съставянето на кръстословица се изисква и особен вид умения, като при съчетания на всички тези дадености, съставителят на кръстословица става носител на авторско право.

Видно от материалите по ДП е, че свид. Х. не може да представи доказателства как точно е изготвял кръстословиците и чернови на същите, които да представи за евентуално сравнение. Предвид разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗАПСП – "До доказване на противното за автор на произведението се смята лицето, чието име или друг идентифициращ знак са посочени по обичайния за това начин върху оригинала на произведението, копия или екземпляри от него и/или техните опаковки", следва да се приеме, че именно Х. е автор на кръстословиците, във връзка с които е образувано ДП.

От проведеното разследване разследващият орган е извел от фактическа и правна страна следното:

На 20.12.2005 г. между страните „RN Компас“ ЕООД – гр. Бургас, представлявано от В. С. /едноличен собственик на капитала до 10.09.2013 г./ като издател и Г. Р. Х. от гр. Велико Търново, като автор, бил сключен договор /том 1, л. 178/ за публикуване на авторски произведения – кръстословици, във в. "Компас", които авторът се задължавал своевременно да изпраща чрез Е-Mail. Съгласно договора, издателят нямал право да публикува повторно кръстословици на автора, които вече са били публикувани във в. "Компас" и нямал право да ги предоставя на други издания, както и да публикува произведения на автора след прекратяването на договора. За публикуването на кръстословиците издателят се задължавал да заплаща на автора възнаграждение в размер на 50 лева месечно. Договорът влязъл в сила на 01.01.2006 г.

На 02.03.2006 г. Г.Х. с нотариална покана отправил тримесечно предизвестие за прекратяване на договора с фирмата-издател на вестника. Нотариалната покана била получена на 07.03.2006 г. от лице с фамилия Ч., като това е удостоверено на 29.03.2006 г. от Д. Д. – нотариус в район гр. Велико Търново, с рег. № 146 на Нотариалната камара.

Въпреки прекратяването на договора, считано от 02.06.2006 г., след тази дата до края на 2010 г. според Х. издателството продължило да публикува негови кръстословици, които той е предоставял във връзка с горепосочения договор.

На 05.04.2011 г. Г.Х. отново сключил договор за използване на авторски произведения с „Ер Ен Компас“ ЕООД – гр. Бургас с идентично съдържание на първия договор. Този договор действал в период от около година и два-три месеца, според Х. /протокол за разпит от 25.11.2014 г. в том1, л. 5- 6/.

Свид. Х., твърди, че по време на действието на новия договор е поставил въпроса с неправомерно публикуваните кръстословици и се водили преговори за паричното му обезщетяване, но претенциите му не били удовлетворени. В тази връзка същият завел гр. д. № 208/2014 г. по описа на Окръжен съд – Бургас. Делото било с предмет една кръстословица, публикувана след изтичане на първия по време договор и при липса на нов такъв на 15.04.2008 г. без отбелязване авторството на Х.. Със съдебно

решение № 223/02.07.2014г. Бургаският окръжен съд е приел за установено, че е нарушено авторското право на Г.Х. върху негова кръстословица, публикувана без негово знание и съгласие в бр. 1939 от 15.04.2008 г. на в. „Компас“ – регионален за гр. Бургас и търговското дружество „Ер Ен Компас“ ЕООД – гр. Бургас е осъдено да заплати на Г.Х. сумата от 330 лева разноски по делото.

По време на водене на гражданското дело Х. е сигнализирал прокуратурата и е образувано и настоящото досъдебно производство. В хода на същото е изяснен по безспорен начин механизмът на подбор, публикуване и отпечатване на процесния вестник „Компас“ в инкриминирания период – 02.06.2006 г. - 31.12.2010 г.

Изискани са справки за осигурени лица от НАП от страна на „Ер Ен Компас“ ЕООД, като са установени лицата, ангажирани с издаването на вестника към горепосочения период и същите са разпитани като свидетели.

Видно от показанията на свид. Г. С. /собственик на капитала на дружество „Ер Ен Компас“ ЕООД – гр. Бургас/, главен редактор на вестника към онзи момент е била В. Т. П..

С договор за управление на медия от 01.01.2005 г. /том 1, л. 8-11/ „Ер Ен Компас“ ЕООД – гр. Бургас, представлявано от Г. С. в качеството на управител на дружеството като възложител и В. Т. П., като изпълнител, страните са се споразумели, П. да ръководи и представлява в. „Компас“, издаван от „Ер Ен Компас“ ЕООД, съгласно Допълнителните изисквания, неразделна част от договора, като в пункт I са описани функциите на изпълнителя. Съгласно т. 14 от същите, изпълнителят „носи отговорност за всички материали, отпечатани на страниците на вестника, вкл. и съдебна отговорност“. В пункт III са посочени отговорностите на изпълнителя, като съгласно т. 5 „изпълнителят“ носи пълна отговорност за отпечатването на вестника. В пункт IV е разписано, че „работата се извършва при ненормирано работно време, съобразено с графика на отпечатване на вестника“. В този смисъл дружеството не е сключвало трудов договор с В. Т. П. за назначаването ѝ на длъжност „главен редактор“, а е сключен договор за управление на медия. Понятието „граждански договор“ в българската нормативна уредба не съществува, но в практиката е широко използвано и обединява в себе си няколко типа договори. Гражданският договор представлява вид съгласие между две страни, наричащи се възложител и изпълнител. При този тип отношения възложителят предоставя на изпълнителя осъществяването на поръчка, услуга или задача. При гражданския договор се уговаря определен резултат по реда на ЗЗД, за разлика от трудовия договор, при който се уговаря предоставянето на работна сила. В този ред на мисли, изпълнителят е самостоятелен и независим от възложителя, сам организира трудовата си дейност и постига дължимия резултат. Изпълнителят няма определено работно време и място на работа и е свободен да ги определя самостоятелно. В този ред на мисли, В. П. е

съчетавала дейността си, извършвана по силата на сключения между нея и „Ер Ен Компас“ ЕООД, представлявано от Г. С. договор за управление на медия, с длъжността „връзки с обществеността“ в Апелативен съд – Бургас.

Разпитана е като свидетел Н. Д., счетоводител на „Ер Ен Компас“ ЕООД, която заявява, че от 2004 г. до 2011 г. фактическото ръководство на цялата дейност на вестника, се е осъществявало от В. П.. За нея, тя е изпълнявала функциите на главен редактор и само тя е преценяла какво да се публикува във вестника, одобрявала статиите, подбирала кръстословиците. Свид. Д. пояснява още, че лично В. П.а ѝ е дала договор, подписан от нея, от името на фирмата, за публикуване на авторски произведения /договора от 20.12.2005 г./ между „Ер Ен Компас“ ЕООД и Г.Х., като тя го е предоставила на последния за подпис.

Разпитана е В. С., която заявява, че никога не се е занимавала с ръководството във вестника, а това са правили бившият ѝ съпруг Г. С. и В. П. Същата заявява, че не е подписвала договора с Г.Х. от 2005 г. и не го познава.

Свидетелката Р. Д. при разпита си заявява, че всичко във вестника се е ръководило от главния редактор, като докато тя е била коректор във вестника, главен редактор първоначално е била В. П., а след нея тези функции е изпълнявала М. К.. Заявява, че П. е идвала да работи вечер и не знае дали е била на трудов договор. По нейни спомени, кръстословици във вестника са се публикували най-късно до началото на 2010 г., след това публикуването им е било спряно, но не знае по чие решение е било това.

Разпитаната свид. М. К. заявява, че е изпълнявала функции на журналист и редактор, като събираща информации и изготвяла статии, както и да следи за статиите на нейните колеги-журналисти. Нейните задължения били свързани с писмените авторски материали в рубриките „За Бургас“ и „За света“, като за останалите материали като реклами, кръстословици, вицове и други не е имала никакви задължения. Запознала се с П., през 2008г. Знае, че през това време В. П. е била главен редактор, както и, че работила „като пресцентър на съда“.

Видно от писмо с изх. № АД-13-209/14.03.2019 г. на Апелативен съд – Бургас, В. Т. П. е била назначена в Апелативен съд – Бургас с Трудов договор № 20/15.07.2003 г. на длъжността „връзки с обществеността“, считано от 15.07.2003 г., за неопределено време, на пълно работно време. Трудовият договор е прекратен на осн. чл. 325, т. 11 от КТ, считано от 18.05.2013 г. поради смърт на служителя. В личното кадрово досие на служителя не се съдържат данни да е определено различно работно време от законоустановеното такова, както и няма данни лицето да е съвместявало работата си на длъжността „връзки с обществеността“ в АС – Бургас с работа като главен редактор на в. „Компас“.

В разпита си свид. В. С. /том 1, л. 110-111/ заявява, че е работила във вестника като спортен редактор от 2004 г. и към този период до около 2010-

2011 година функцията на главен редактор на вестника се изпълнявала от В. П.а. Според нея по-скоро П. е имала правомощия да сключва договори с автори на кръстословици и да подбира кръстословици, отколкото М. К.. Заявява, че някои от колегите ѝ не познават В. П., тъй като тя е идвала в края на работното им време, след 17 часа.

Горното кореспондира с показанията на свид. Д. С. /том 1, л. 13/, /том 4, л. 56-59/ и /том 4, л. 184-185/. Същата била назначена като редактор на вестника през месец юни 2012 г. /видно от трудов договор/, като знае, че предишен главен редактор е била В. П., която работила в Апелативен съд – Бургас като пресаташе. Обяснява, че тъй като вестникът е бил ежедневник, се е подготвял вечер. Работното време започвало след 10 часа и приключвало към 18-19 часа за журналистите, а за останалите – страньори, коректори и дежурен редактор, след 22-23 часа, след което се изпращал в печатницата. Главният редактор отговарял за цялото съдържание на вестника като негов бил последният поглед преди изпращането на вестника в печатницата и той носел цялата отговорност за неговото съдържание. Не познава Г.Х. и никога не го е виждала, но знае, че фирмата е имала сключен договор с него от 05.04.2011 г. за публикуване на негови кръстословици. По времето, когато главен редактор е била В. П., единствено и само в нейните правомощия е влизал подборът и публикуването на кръстословици. Твърди, че Г. С. като управител на фирмата “ЕР ЕН Компас“ ЕООД никога не се е интересувал от съдържанието на вестника. Неговата работа била от съвсем друго естество-организационна, административна и финансова. След като свидетелката започнала работа през 2012 г. във в. „Компас“, същият станал седмичник. Свид. С. в качеството си на редактор говорила с Х. по телефона и го уведомила, че повече няма да се възползват от неговите услуги, тъй като той поискал да му бъдат заплащани суми, по-големи от договорените. Тъй като вестникът нямал бюджет за това, а и поведението му /според нея/ било много арогантно, по нейна препоръка договорът, сключен през 2011 г. с Х., бил прекратен от Г. С.

Изложеното се подкрепя и от показанията на свидетелите М. Д., Кристина К., Р. Д., Р. Я..

Свидетелските показания на Е. Д. и Л. К. не съдържат факти от значение за предмета на разследването.

В хода на производството е установена и разпитана като свидетел К. Ч., която работила като касиер-секретар във „Верджиния Ер Ен“ ЕООД, с управител Г. С. С., което лице е и управител на „Ер Ен Компас“ ЕООД към инкриминирания период, както и едноличен собственик на капитала, считано от 10.09.2013 г. Свид. Ч. потвърждава, че е получавала пратки за „Ер Ен Компас“ ЕООД и ги е предавала веднага на някой от служителите на вестника. На същата е предявена товарителница за получени пратки от Д. Д. като не си спомня нищо за тази пратка. Видно от документа, като получател на 07.03. е изписано нейното име, но мястото за подпис под името е празно и

тя не може да отговори нищо за конкретния случай във връзка с нотариалната покана за прекратяване на договора от 20.12.2005 г. с Г.Х.. Чувала е името на последния от колежки от вестника и знае, че той е пращал някакви кръстословици за публикуване.

В хода на разследването по досъдебното производство е назначена и изготвена графическа експертиза на оригиналния договор от 20.12.2005 г., предоставен лично от Х. по делото. Видно от заключението на експерта /том 1, л. 180/, подписът, положен за издател в договор за публикуване на авторски произведения от 20.12.2005 г. между „RN Компас“ ЕООД и Г. Х., е изпълнен от В. Т. П.

В хода на досъдебното производство е направен опит да се назначи техническа експертиза за изследване идентичността на кръстословици, публикувани във вестника в инкриминирания период, с тези, предоставяни на издателството от Х., съгласно договора от 20.12.2005 г. Относно назначената на 23.03.2016 г. техническа експертиза са проведени разговори с експерта, на когото е възложена – Н. П., както и с началника на БНТЛ при ОД МВР – Бургас, от които е установено, че подобна експертиза не може да бъде изготвена. Предоставена е експертна справка, в която е обяснено, че исканата експертиза е невъзможно да се изготви поради изключително високата ѝ трудоемкост.

Назначена е авторско-правна и оценителна експертиза на вещо лице при Министерство на културата. Според експертното заключение кръстословиците биха попаднали в закриляните обекти на авторското право, когато са произведение, възникнало в резултат на творческа дейност на автора, но в конкретния случай не са предоставени кръстословици в оригинал, които да доказват по безспорен начин, че те са в резултат на творческа дейност. Относно поставените на вещото лице задачи, свързани със сравняване на кръстословици от броеве на вестника, за които има договорни отношения между страните и броеве на вестника, за които тъжителят твърди, че кръстословиците му са публикувани неправомерно, в експертизата е посочено, че за да се отговори на поставените задачи, е необходимо да се извършат общо 599830 сравнения между публикувани кръстословици в различни броеве. Това сравнение, според вещото лице е необосновано трудоемко и непосилно за изпълнение, както и ненадежно, поради голямата вероятност от допускане на грешки при визуално сравняване на такъв брой издания.

На 08.01.2018 г. делото е докладвано на наблюдаващия прокурор с писмено мнение за прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

С Постановление от 08.02.2018 г. на БРП наказателното производство по делото е прекратено на осн. чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК.

Против Постановлението на БРП за прекратяване на наказателното

производство е постъпила жалба от Г.Х..

С Определение № 416/22.03.2018 г. по НЧД № 1172/2018 г. по описа на Районен съд – Бургас е отменено постановлението на БРП от 08.02.2018 г. по ДП № ЗМ-555/2014 г. по описа на ОД МВР – Бургас, пор. № 3356/14 г. по описа на РП – Бургас, като делото е върнато на Районна прокуратура – Бургас за произнасяне при съобразяване на изложеното в горесцитираното определение.

Проведени са допълнителни разпити на свидетелите Р. Я., Д. С. и Г.Х.. По време на разпита последният е предоставил за нуждите на разследването жалба, която е подал срещу постановлението за прекратяване на ДП от 08.02.2018 г., ведно с четири броя таблици.

Назначена и изпълнена е допълнителна авторско-правна и оценителна експертиза, която е изготвена от вещото лице Л. Т. Ф. – експерт към Дирекция „Авторско право и сродните му права“ към Министерство на културата – София, изготвила първоначалното заключение към назначената експертиза. Същата е следвало да доизясни някои обстоятелства по първоначално възложената ѝ такава експертиза и при съобразяване на допълнително събраните писмени и гласни доказателства.

На въпрос съществува ли идентичност между публикуваните кръстословици във в. „Компас“ в периода 01.01.2006 г. – 07.06.2006 г. и тези, публикувани в периода 08.06.2006 г. – 31.12.2010 г. и ако да, в какво се изразява тази идентичност, вещото лице заключава, че такава идентичност съществува и техният брой е 81 кръстословици. Идентичността се изразява в това, че имат еднакво графично оформление, текстът в едни и същи полета е еднакъв и предложените речници на непознати думи съвпадат.

За създаването и изпращането на кръстословиците Г.Х. е използвал компютърни програми, които са необходими за графично оформление и форматиране на файлове в Pdf формат, както и изпращането им по електронна поща. Кръстословиците са били изпращани във в. „Компас“ като графичен файл, в този формат и без да са правени корекции са били препращани за печат. Този формат не може да бъде актуализиран, т.е. не може да се добавя съдържание или да се премахва. В практиката това е използван формат за печат на документи, които имат строго регламентирана подредба на данните и задължителни реквизити, които потребителят не трябва да променя. Експертната, заключава още, че има кръстословици, които са били изпращани без да е посочено името на съставителя, тъй като форматът на графичния файл, в който са получавани във в. „Компас“, не позволява каквато и да е било актуализация. В Таблица Приложение № 2, неразделна част от изготвеното заключение, са посочени конкретно кръстословиците, публикувани във в. „Компас“ в периода след 08.06.2006 г. до 31.12.2010 г., в който период Г. Р. Х. не е имал сключен валиден договор, по силата на който издателството да има право да публикува предоставени от него кръстословици.

От управителя на „Ер Ен Компас“ ЕООД – Бургас Г. С. са изискани на осн. чл. 159 от НПК трудов договор и длъжността характеристика на М. К. К., работила във „Ер Ен Компас“ ЕООД в периода от 2007 до края на 2012 г.; длъжностна характеристика на лицата, заемащи позиция „страньори“ за периода от 08.06.2006 г. до 31.12.2010 г.; длъжностна характеристика на „главния редактор“ на вестник „Компас“, както и да се представят заверени копия на фактури или други документи, удостоверяващи извършвани плащания от страна на фирмата към Г. Р. Х. от гр. Велико Търново, за периода преди да бъде прекратен сключеният помежду им договор от 20.12.2005 г. Видно от получен отговор вх. № СлО-5096/18 г. от „Ер Ен Компас“ ЕООД са предоставени: длъжностна характеристика на „страньор“; длъжностна характеристика на „редактор в печатно издание“ и трудов договор на Д. Д. С.. При допълнителния си разпит свид. Г. С. /том 4, л. 174-176/ заявява, че е предоставил вноски бележки за извършени плащания към Х. и не разполага с други документи, удостоверяващи плащания от страна на фирмата към свид. Х..

Установена и разпитана като свидетел е Р. Я. Д., работила като „коректор“ във вестника за периода от 2004 г. до 26.03.2012 г. В показанията си /том.4, л. 181-183/ същата подробно изяснява, че нейните служебни задължения като „коректор“ са били да коригира всички материали, които са се публикували на вестника, като е следяла за граматически грешки и правописни такива. В този период коректор също така във вестника е била Р. Д., /разпитана по делото, том 1, л. 38/ Работата на коректорите се е изразявала в това да коригират правописните грешки на колегите си журналисти в статиите, затова по длъжност свид. Р. Д. е била коректор, а не редактор. Материалите преминавали през главния редактор на вестника последно, за да уточни той дали данните, които се публикуват, са точни, както и цялостния външен вид не само на всяка отделна статия, но и на целия вестник. Свид. Д., сочи, че главният редактор е следял за целия процес по отпечатването на вестника. Познава М. К., която е работила във вестника като журналист, но не може да посочи за какъв период е работила във вестника. Пояснява, че М. К. никога не е работила като главен редактор във вестника. Нейната работа като журналист е била да отразява събития и да подготвя статии.

Проведен е повторен разпит на свид. Г. С.. От показанията му е видно, че той е назначил В. П., като е бил сключен с нея договор за управление на медия от 01.01.2005 г. Съгласно този договор П. е ръководела и представлявала вестника, като на практика е изпълнявала функциите на главен редактор. Правомощията ѝ на управител, са се припокривали с тези на главен редактор на вестника. Именно П. е отговаряла за проверка на кръстословиците и съответно е вземала решения за тяхното публикуване във вестника. Като лице, което е изпълнявало функциите на главен редактор, единствено и само в нейните правомощия е влизало проверка на цялостния външен вид на вестника, разположението на статиите, снимките и кръстословиците, които тя е предоставяла за предпечатна подготовка. Статиите са се подавали от журналистите и/или от главния редактор, а

снимките са се подготвяли от фотографите. Всичко след това минавало през главния редактор, който след одобрение е вземал решение кое да се публикува, на коя страница, включително и кръстословиците, като ги подавал на странборите. Т. е. лицето, което във фирмата е отговаряло за проверка на кръстословиците и съответно е вземало решения за публикуване на кръстословиците във вестника за периода 2006 г. – 2010 г., за който период е образувано процесното ДП, е била В.а П.. Свид. С. представи по време на разпита си: трудов договор с М. К. К., лист със собственоръчно написани данни за М. К., както и две допълнителни споразумения, приети като писмени доказателства по делото. Както и от гласните, така и писмени доказателства събрани по делото става ясно, че М. К. никога не е била главен редактор във вестника.

Нормата на чл. 172а от НК не е бланкетна, поради което съдържанието ѝ не следва да се запълва с друга норма. Особеност на престъплението по чл. 172а, ал. 1 от НК е, че то представлява усложнено по правната си конструкция от вида на продължените престъпления, което означава, че изпълнението му представлява трайно, непрекъснато продължаващо осъществяване на състава, докато не настъпят някакви обстоятелства, които да го прекратят – например разкриване на престъплението. За да е налице съставът на инкриминираното деяние, от обективна страна законодателят предвижда непозволеното възпроизвеждане и разпространяване на обектите на авторското право, без необходимото по Закона за авторското право и сродните му права съгласие. В нормата на чл. 93 от НК няма изрично препращане към специалния закон, но според константната съдебна практика, предвид липсата на легални дефиниции за понятията „възпроизвеждане“ и „разпространение“, за каквито изпълнителни деяния по чл. 172а, ал. 1 от НК е образувано ДП, използвани от законодателя при регламентирането на този състав на престъпление, следва да се прилага именно ЗАПСП. Съгласно § 2, т. 3 от ЗАПСП, „възпроизвеждане на произведение“ е прякото или непрякото размножаване в един или повече екземпляри на произведението или част от него, под каквото и да е начин и под каквато и да е форма, постоянно или временна, вкл. запаметяването му под цифрова форма в електронен носител. Съгласно същия параграф, т. 4 от ЗАПСП, „разпространение на произведение“ е продажбата, замяната, дарението, даването под наем, както и съхраняването в търговски количества, а също и предложението за продажба или даване под наем на оригинали и екземпляри от произведението.

По делото безспорно е установено, че създадените от Г.Х. кръстословици неправомерно са били обект на посегателство, чрез тяхното възпроизвеждане и разпространение, без необходимото по закон негово съгласие, като носител на съответното право.

Договорът от 20.12.2005 г. е подписан от В. Т. П., като главен редактор на вестника, от страна на „Ер Ен Компас“ ЕООД и тя е била запозната с разпоредбите на договора, че е забранено вестникът да публикува кръстословици след преустановяване на договорните отношения, единствено

в нейните правомощия е влизал подбора и публикуването на кръстословици, фактическото ръководство на цялата дейност на вестника, единствено тя е разпореждала какво да се публикува, проверявала е материалите и ги е коригирала. Това В. П. е осъществявала от 20.12.2005 г. до поемане на функциите ѝ от свид. Д. С. през месец юни 2012 г. В случая няма друго съпричастно лице, което да е реализирало така посоченото изпълнително деяние. Налице са достатъчно доказателства, че с действията си В. П. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 172а, ал. 1 от НК, за което се води ДП. В подкрепа на авторството на дейността през инкриминирания период са еднопосочните данни от показанията на свидетелите Г. С., Р. Я., Д. С., Н. Д., В. С., Р. Д., В. С., М. Д., К. К.а, А. Е.в.

В крайна сметка, за да отговори на оплакванията в жалбата, съдът следва да отбележи, че при изчерпване на доказателствения потенциал не се установява поведение и не се извежда отговорност на друго длъжностно лице през инкриминирания период 08.06.2006 г. – 31.12.2010 г., изразяващи се в която и да е от деятелностите по чл. 172а, ал. 1 от НК. Дори и да се приеме обратното, процесуално се изключва възможността съдът да отмени постановлението поради липса на повдигнато обвинение против друго лице. Този извод следва от функцията на съда – като правораздавателен орган, арбитър между страните, който не може да привлича към наказателна отговорност, нито да дава указания кое лице да се привлича към такава. Освен това, не биха могли да се предприемат каквито и да е други действия по разследването, като предпоставка за връщане на делото на прокурора.

Видно от препис-извлечение от акт за смърт, В.а Т.а П. е починала на 17.05.2013 г. /том 1, л. 104/.

При горната фактическа обстановка, тъй като деецът е починал, се налага изводът, че е налице основанието на чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК, наказателното производство по ДП да се прекрати. Неправилно БРП е приела, че е налице основанието на чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК, с оглед на което обжалваното постановление подлежи на изменение досежно основанието за прекратяване на наказателното производство от чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК на чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 243, ал. 6, т. 2 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Постановление на Районна прокуратура – Бургас с изх. № 1558/2014 от 15.01.2021 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 63/2018 г. по описа на Окръжен следствен отдел в Окръжна прокуратура – Бургас /пор. № 3356/2014 г. и вх. № 1558/2014 г. по описа на

Районна прокуратура – Бургас/, образувано срещу виновното лице от „Ер Ен Компас“ ЕООД за престъпление по чл. 172а, ал. 1 от НК, **относно основанието** за прекратяване на наказателното производство от чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК на **чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК**.

Препис от определението да се изпрати на Г. Р. Х. и на Районна прокуратура – Бургас.

След влизане на определението в сила, делото да се върне на БРП – по принадлежност.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Окръжен съд – Бургас в 7-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____